

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Udrag fra Det sidste Mand Fra Doris hørde

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 236.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114463854016/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

En fremmed niuder nu dend rentte,
For huilchen Jeg saa smaalig tientte,

12.

Huad vill Jeg arme da nu giøre
Jeg kand dog ej Forandre det
Dog Veed Jeg Vist Mand schal snart høre,
Det hende sielff schal angre tæt
Huor lenge straffen end sig dølgør
Uløche dog paa falsched følger,

13.

Ej at mig hendis straff och schade,
Forlyste kand och giøre froe
Ach Nej schal Jeg end lifffvit lade
Jeg bliffver dog *Dorinde* troe

[311v] *Dorinde* Jeg Ret aldrig glemmer,
Før blægen død mit hierte klemmer,

14.

Jeg allereede self beklager,
Dend høie Farlighed och nød,
Som hun sig offver halssen drager,
J det hun voldet mig min død,
Hun i sin siæll, det kand Jeg vide,
For min schyld mangan sting vil lide,

15.

Mens ach huad klager Jeg oc Raaber,
Mit Fulde Forsætt døden er,
Der med at ende snart Jeg haaber,
Ald det Jeg aff besuigis her,
Huad Jeg har sluttet for at tage,
Det kand oc vill Jeg ej Forsage,

16.

Wellan hui star JEg her saa lenge,
Far Vel Min hiord oc haf forloff,

Far vel i slette March oc Enge,
Far æ-vig Vell du grønne schouff,
Kom Vesten kom mig at hienføre,
Till Mig hun aldrig saa schall høre,

17.

Sin Fischer Baad hand der med gjorde,
Seil ferdig och stach ud fra land,
Huad sorrig hannem inden borde,
Medfulde, huer vell vide kand,
Men huor hand er til lande dreffven,
Det os saa ubekant er bleffven,

18.

Hans fæde hiord tog aff och døde,
hielsørget er *Phylax* hans hund,
Hans hytte nu staar tom och øde,
Vdyrchit liger gaar och grund,
Ald Engen der omkring hart sørger,
Och daglig effter hannem spørger,

19.

Huad heller h(a)n aff hiertens qvide
Slet qvaltis eller leffver end,
Mand vel med tiden Faar at vide,
Men ingen erlig hyrdesuend,
Her effter lade sig besuige
Aff slig en ubestandig Pige,

20.

Det Priss[']lig Nauffn och efftærmæle,
Som hand sig her tilbage lod,
Skal for ald verden her fortælle,
hans trofasthed och ædle mod
Hans Sinderige dichters ære
Blant oss och æ-vig her schall være.

Finis

[31]